

min Opfattelse til en nøjere Overvejelse af, om der foreligger nogen Grund for dette høje Ting til nu fuldstændig at skifte Mening. Men ikke nok med et saadant Meningsskifte, forekommer det mig, at der ingen rimelig Grund er til ikke at fastholde den Bestemmelse, der er nu. Thi det er jo dog givet, at jo sikrere og paalideligere Vurderingen af Ejendommene bliver, desto større Tillid vil der vækkes til Rigtigheden af de Laan, der bevilges Interessenterne, og det er jo saa, at Tilliden bestemmer i sidste Instans Kursen paa de af Foreningerne udstedte Obligationer. Det har derfor sikkert sin Vigtighed at vælge saa paalidelige, saa sikre Taksatorer som vel muligt. Man kan være overbevist om, i alt Fald føler jeg mig overbevist om, at Børserne, ogsaa de udenlandske, nøje følge vore Kreditforeningers Statutter, og det er slet ikke utænkeligt, at en Forandring som denne kunde virke lidt deprimerende paa de Folk, der ville anlægge deres Kapitaler i danske Kreditforeningsobligationer. Jeg tror derfor, ligesom den sidste ærede Taler, at denne Sag trænger til Overvejelse i et Udvalg.

Tolderlund: Dette ved privat Initiativ i Folketinget indbragte Lovforslag er jo ikke ledsaget af Bemærkninger eller Oplysninger om Grunden til, at det er indbragt. Imidlertid er der nu kommet Udtalelser fra det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg), hvoraf det synes at fremgaa, at der bag dette Forslag ligger noget personligt. Jeg har af Diskussionen i det andet Ting ikke følt mig overbevist om, at man bør skride til en saadan Forandring, tværtimod, jeg er meget betænkelig ved den, navnlig under Hensyn til de industrielle Ejendomme i Købstæderne. Jeg slutter mig derfor fuldstændig til de Udtalelser, der kom fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), og ser gerne, at han stiller Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, da jeg anser det for nødvendigt at anstille nøje Overvejelse, inden vi tage Beslutning om denne, som det synes, meget uskyldige Forandring, som dog kan blive temmelig omfattende.

Dalsgaard: Som der allerede er gjort opmærksom paa, tilsigter det foreliggende Lovforslag at fjerne den Hindring, som nu findes i Lov af 24. April 1896 mod at tildele en Kreditforenings Interessenter Ret til at vælge Vurderingsmænd. — Jeg kan meget godt forstaa, at der kan være delte Meninger om, hvem der bør vælge et

Laaneinstituts Vurderingsmænd, om det bør være Debitorerne eller Kreditorerne, eller om de bør vælges paa en helt anden Maade og af helt andre Faktorer. Retten til at vælge et Laaneinstituts Vurderingsmænd er utvivlsomt ikke en af de saakaldte Menneskerettigheder. Retten til at vælge de Mænd, der skulle vurdere ens egen Ejendom til Laaneefterretning, er ikke en Ret, der i nogen Henseende kan sammenstilles med kommunal eller politisk Valgret. Spørgsmaalet om, hvem der skal vælge et Laaneinstituts Vurderingsmænd, bør derfor, efter min Mening i alt Fald, ene og alene afgøres efter Hensigtsmæssighedshensyn. Den Valgmaade, man maa gaa ud fra giver det bedste Resultat i sin Helhed for vedkommende Institut, bør ubetinget vælges.

Jeg tror derfor heller ikke, at den samme Maade at vælge Vurderingsmænd paa vil passe lige godt for alle Laaneinstitutter. Men for Kreditforeningerne, hvor Medlemmerne ere solidarisk ansvarlige, og særlig for de store Kreditforeningers Vedkommende, der væsentligst laane ud i enten almindelige Landejendomme eller almindelige Købstadejendomme, hvis Værdi i Handel og Vandel er forholdsvis let at bestemme, og hvor det derfor ogsaa er let for Medlemmerne indbyrdes at kontrolere Paalideligheden af Vurderingerne, og hvor det ogsaa er forholdsvis let for de Faktorer, der siden skulle bestemme Laanenes Størrelse, at bedømme Laaneværdien, vel at mærke, naar Vurderingsforretningerne give en ordentlig Beskrivelse af vedkommende Ejendom — thi det er egentlig det, det kommer an paa, mere end paa, hvilken Vurderingssum der er sat — tror jeg, det er aldeles uden Betænkelighed at give Debitorerne Ret til at vælge Vurderingsmændene. Jeg mener endogsaa, at dette i saadanne Foreninger er det heldigste. Den enkelte Debitor vil jo naturligvis nok gerne have sin egen Ejendom vurderet ret højt, men han ser mere ædrueligt paa Naboen og paa de andres Ejendomme; og i de enkelte Vurderingsdistrikter kende de forskellige Medlemmer hinanden saa godt, og der er nu om Dage et saa stort Udvalg af fuldt kvalificerede Mænd at vælge imellem, at jeg, som sagt, tror, at man der uden Betænkelighed kan overlade til Interessenterne, Debitorerne, at vælge Vurderingsmændene. Jeg tror, som nævnt, endogsaa, det er det heldigste, idet denne Maade at vælge Vurderingsmændene paa sikkert vil afføde mindst Kritik over de